

عنوان مقاله:

بایدها و نبایدهای اجرای پیاده راه ها در شهرهای ایران شاهد تجربی: شهر رودسر-خ امام

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران، محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید مهدی حسینی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد مدیریت شهری دانشگاه کمال الملک

خلاصه مقاله:

حرکت پیاده طبیعی ترین، قدیمی ترین و ضروری ترین شکل جابجایی انسان در محیط است و پیاده روی مهمترین امکان برای مشاهده مکان ها، فعالیت ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش ها و جاذبه های نهفته در محیط است. (ملیحی، مرجع تخصصی). اهمیت پیاده روی و گسترش پیاده راه ها به عنوان یکی از مهمترین روش جابه جایی در نظام حمل و نقل الزامی می باشد. چنانچه پیاده گرایی به عنوان یک روش حمل و نقل منظور گردد باعث کاهش مصرف سوخت فسیلی نیز خواهد شد و شهر و فضای شهری را به اهداف توسعه پایدار نزدیک تر می نماید. مهمترین اجزای چنین شهری عبارتند از: تاکید بر عابر پیاده، ترکیب و اختلاط کاربری ها و تاکید بر عملکردهای اجتماعی به عنوان عامل وحدت بخش بناها و فضای عمومی. پروژه در دست، پیاده راه سازی و ارتقای کیفیت کالبدی محدوده شهر رودسر را که جزیی از حریم تاریخی شهر نیز می باشد، در بر گرفته است. محدوده طرح شامل میدان شهرداری و خیابان امام خمینی و میدان ساعت (طالقانی) است.

کلمات کلیدی:

بایدها و نبایدها، پیاده راه ها، شهر رودسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651815>

